

- судження зброї масового знищення та корупції /А. Г. Чубенко, М. В. Лошицький, Д. М. Павлов, С. С. Бичкова, О. С. Юнін. Київ: Ваіте, 2018. С. 342.
2. Скрипник В. Л. Захист інтересів власника при примусовому припиненні права власності: монографія. Кременчук: Щербатих, 2018. 200 с.
 3. Харченко В. Захист права інтелектуальної власності в Україні: впорядкування кримінальної відповідальності. *Теорія та практика інтелектуальної власності*. 2008. № 5. С. 21–31.

Лисенко Л., Хоменко Є. – студенти

Науковий керівник: к. е. н., доц.

Е. Терещенко

Національний авіаційний університет

м. Київ, Україна

Фінансово-економічна безпека підприємницьких структур

У теперішні часи нестабільної ситуації в Україні, що характеризується змінами у макро- та мікросередовищі, однією з найактуальніших проблем є забезпечення стійкого функціонування підприємницьких структур. Постійне підвищення ризику господарської діяльності призводить до зниження рівня фінансової стійкості підприємства, а в майбутньому взагалі до його банкрутства. Така ситуація вимагає від кожного підприємства створення та реалізації ефективного механізму забезпечення фінансово-економічної безпеки.

Фінансова безпека підприємницьких структур відіграє дуже важливу роль в системі економічної безпеки, тому що впливає на всі сфери її діяльності. Фінансово-економічну безпеку підприємницьких структур слід трактувати з точки зору системного підходу. Він передбачає розгляд підприємницької діяльності як багаторівневої структурної системи, що бере за основу дотримання усіх принципів цілісності досліджуваного об'єкта [2].

Сутність самого поняття «фінансово-економічна безпека» полягає в створенні таких умов для діяльності підприємства, при яких використання фінансово-економічних ресурсів зводиться до мінімуму. Його головною метою є досягнення максимально можливої стабільності функціонування підприємства, а також створення умов для майбутнього розвитку в фінансово-економічній сфері шляхом попередження загроз у внутрішньому та зовнішньому середовищі. Тому в основу фінансово-економічної системи підприємства закладена тісна взаємодія головних його підсистем, адже вони гарантують її ефективне використання [3].

Сам процес, що забезпечує фінансово-економічну безпеку підприємницьких структур складається з двох етапів.

Метою першого етапу є встановлення видів та причин, що зумовили виникнення негативного впливу на підприємство. В свою чергу, такий негативний вплив може бути об'єктивного та суб'єктивного характеру [1].

Вже на другому етапі процесу, що розглядається, визначається фінансовий стан підприємства, а також оцінюється поточний стан рівня його безпеки. При цьому використовуються такі показники як:

- платоспроможність;
- фінансова стійкість;
- ділова активність;
- прибутковість.

Отже, фінансово-економічна безпека підприємницьких структур посідає важливе місце в їх управлінні, захищає фінансово-економічні інтереси від негативних загроз внутрішнього та зовнішнього середовища, контролює фінансові ресурси підприємства. Механізм забезпечення фінансово-економічної безпеки має бути гнучким та адаптивним до мінливості сучасного

бізнес-середовища та створювати умови та інструменти, які будуть сприяти формуванню стратегії сталого розвитку підприємства.

Джерела та література

1. Біла О. Г., Чуй І. Р. Фінанси: навч. посіб. 2-ге вид., випр. та допов. Львів: Магнолія 2006, 2018. 389 с.
2. Мартинюк В., Зволяк Я., Баранецька О. Фінансова безпека: навч. посіб. Тернопіль: Вектор, 2016. 264 с.
3. Преображенська О. С. Особливості управління фінансово-економічною безпекою підприємства. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2015. Вип. 3. С. 384–387.

Литвин Ю. – студентка

Науковий керівник: д. е. н., проф.
І. Сєвідова
Харківський національний
університет внутрішніх справ
м. Харків, Україна

Роль бюджету у забезпеченні економічного розвитку країни

Бюджет є одним з найважливіших факторів в житті країни і виступає її основним фінансовим планом. Досвід високорозвинених країн світу, що свідчить про їх вдалу забезпеченість макроекономічної стабільності, передбачає збалансований бюджет, поступове зниження його дефіциту, передбачувані показники інфляції та спрямованість бюджетної системи на ефективне вирішення загальнодержавних проблем і досягнення конкретних результатів розвитку держави. Ефективність формування бюджету залежить від продуманої податкової системи, функціонування реального сектора економіки, рівня втручання держави у економічні процеси [1].

Бюджет виконує важливу роль у фінансовій системі держави. За допомогою бюджету здійснюється фінансування заходів економічного і соціального розвитку, перерозподіляється частина фінансових ресурсів між адміністративно-територіальними одиницями України з метою оптимізації структури суспільного виробництва та забезпечення соціальних гарантій. Бюджетні відносини, які відображають зміст державного бюджету, функціонують у визначених формах – суспільних і організаційних. І саме завдяки організаційним формам стає важливим використання бюджету як інструменту управління економікою. Організаційні форми внутрішньобюджетних відносин уможливають використання бюджету для забезпечення міжтериторіального розподілу суспільного продукту, регулювання народногосподарських пропорцій, управління економічними процесами на макро- і мікрорівнях. Державний бюджет як основний метод державного фінансового регулювання забезпечує поділ і перерозподіл валового внутрішнього продукту між регіонами держави, галузями економіки з огляду на стратегію її економічного розвитку, фінансової політики та потреб ринкового механізму з урахуванням того, що в кризових умовах ринковий механізм менш ефективний, і тому державі необхідно розширювати втручання в процес перерозподілу фінансів [2].

Загалом, бюджет відображає масштаби діяльності держави й водночас обмежує її. Якщо, з одного боку, це кошти, які надходять у повне розпорядження держави і визначають її фінансовий потенціал, то з іншого, в цьому зосереджені грошові фонди суспільного користування, які перебувають не так у власності, як у розпорядженні органів державної влади. Він визначає її можливості й пріоритети розвитку, її роль і форми реалізації закріплених за владою функцій. Сутність Держбюджету, його економічну природу відображають певні економічні відносини. Учасниками цих відносин є держава, суб'єкти господарювання всіх форм власності та населення [3].